

t e d y

- jinému z nedbalosti způsobil smrt a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž   s p á c h a l

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

a   z a   t o   s e   o d s u z u j e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v délce **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **3 (tří) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **3 (tří) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozenému ■■■■■ nar. ■■■■■ bytem ■■■■■ 80, okres Tábor, škodu ve výši 120.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený ■■■■■ ■■■■■ nar. 18.11.1956, odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Naproti tomu se obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek, že

dne 6.8.2011 v přesně nezjištěné době od 01.00 do 02.00 hodin v katastru obce ■■■■■ okr. Tábor, poté, co jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. ■■■■■ ■■■■■ RZ ■■■■■ ■■■■■ při jízdě po silnici II. tř. č. 135 ve směru ze Soběslavi na Zvěrotice přejel na silnici ležícího poškozeného ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ který v důsledku toho utrpěl smrtelné zranění, na místě nezastavil a z místa odjel,

v čemž byl spatřován přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

Ke skutkovým závěrům, které jsou popsány ve výroku tohoto rozsudku, soud dospěl po zhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení.

Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že jel v nočních hodinách ze Soběslavi do Zvěrotic, měl nejspíš zapnutá tlumená světla, mohl jet rychlostí cca 70 km/h. Na vozovce se nepohybovali žádní lidé a má zato, že ani nepotkal jiné vozidlo. V kopci ve Zvěroticích náhle pocítil náraz do spodní části vozidla. Bylo to na přímém úseku, kde je dostatečně široká vozovka, nyní je tam dopravní značení, neboť v místě probíhá stavba dálnice. V místě často chodívají chodci, i z tohoto důvodu se pohyboval s vozidlem u středu vozovky, chtěl se rovněž také vyhnout případnému střetu se zvěří. Nepřišlo mu to jako velká rána, domníval se proto, že přejel hroudu hlíny nebo trámeč. Ve zpětném zrcátku nic neviděl, protože byla tma. Rozhodl se, že se na vozidlo podívá až doma, nedaleko od místa nárazu. Po skončení jízdy viděl, že je trochu prasklý nárazník, rozhodl se proto, že se na vozidlo podívá blíže ráno. Ráno zjistil, že se nejedná o velkou škodu, vozidlo ještě použil na jízdu do Tábora a zpět.

Druhý den odpoledne se dozvěděl, že byl před obcí přejet poškozený a že se na místě našly nějaké plasty. Protože mu na nárazníku skutečně nějaké plasty chyběly, dospěl k závěru, že poškozeného pravděpodobně přejel on a proto se přihlásil na policii.

Poškozeného ■■■■■ ■■■■■ našel svědek ■■■■■ ■■■■■ Vypověděl, že spolu s přítelkyní jel ve vozidle ze Soběslavi domů do Budislavi. Za Soběslaví v kopci před obcí ■■■■■ si povšiml předmětu ležícího na silnici, o němž se domníval, že jde o nějaký kus igelitu ze stavby. Rozhodl se spatřený předmět objet, ale když jej mýjel, zjistil, že se jedná o tělo. Vozidlo proto otočil a šel ležícího člověka probudit. Na místě však zjistil, že se nehýbe a nedýchá, proto zavolal policii a záchrannou službu. Dodal, že před inkriminovaným místem jel rychlostí cca 50 – 60 km/hod., poškozeného na vozovce viděl, ač se mu na silnici jevil jako uprostřed silnice ležící předmět či tmavý obrys. Bylo to v místě, kde je vozovka přímá.

Místo dopravní nehody je podrobně popsáno v protokolu o nehodě v silničním provozu, který je doplněn také fotodokumentací, z níž je také patrná poloha těla poškozeného po dopravní nehodě. Fotodokumentace byla pořízena v nočních hodinách, v řízení před soudem byla proto doplněna o fotodokumentaci pořízenou za denního světla, s vyznačením místa, kde se nacházelo tělo poškozeného. Toto místo se nachází v levém, tedy protisměrném jízdním pruhu z pohledu obžalovaného i svědka ■■■■■ ■■■■■ Ve směru od obce Soběslav je na značce označující konec obce připevněna značka omezující rychlost vozidel na 50 km/hod., před místem dopravní nehody jsou umístěny další dvě výstražné značky označující zúženou vozovku z levé strany a upozornění na nerovnosti vozovky a v podstatě v místě, kde bylo nalezeno tělo poškozeného, je umístěna další výstražná značka upozorňující na výjezd vozidel stavby.

Předmětem ohledání bylo i vozidlo obžalovaného, zjištění jsou uvedena v protokole o ohledání místa činu ze dne 7.8.2011, který je doplněn fotodokumentací. Při ohledání vozidla byly zajištěny části tkáně a černé tkaniny, přičemž u všech tří odebraných biologických stop byla zjištěna naprostá shoda s DNA poškozeného ■■■■■ ■■■■■

Zranění utrpěná poškozeným jsou vypočtena v pitevním protokolu, který za příčinu smrti označuje polytrauma neboli poranění více pro život důležitých orgánů. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo zjištěno, že poškozený měl v okamžiku úmrtí v krvi 1,77 g/kg alkoholu.

Soudem byli v hlavním líčení vyslechnuti oba znalci, kteří zpracovali pitevní protokol i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Z výpovědí znalců vyplývá, že poranění zjištěná u poškozeného byla způsobena tupým předmětem, který o velké síle a hmotě působil zejména na pánev, břicho, hrudník a hlavu poškozeného oproti pevné podložce. Vznik těchto zranění dobře vysvětluje podélné přejetí osobním či lehkým nákladním automobilem v poloze na zádech. Znalci dodali, že všechna poranění vykazovala vitální reakci, tudíž vznikla zaživa ve velmi krátkém časovém intervalu, dá se říci, že v jednom okamžiku. Po vzniku těchto zranění došlo ke smrti poškozeného během několika vteřin, maximálně několika desítek vteřin a smrti nebylo možno zabránit žádnou sebekvalifikovanější a sebevčasnější lékařskou pomocí. Nic nesvědčí tomu, že by poškozený byl přejet více vozidly. Pokud by došlo k přejetí dalším vozidlem, ne všechna poranění by vykazovala vitální reakci. Vzhledem k tomu, že u poškozeného došlo k potrhání srdce a přetržení hrudní srdečnice, ustal krevní oběh do periferie těla v podstatě ihned, proto by vitální reakci nevykazovala ani zranění, která by vznikla následně s odstupem pouhých několika vteřin. Při přejetí dalším vozidlem by tedy alespoň některá kožní poranění typu oděrek již nevykazovala vitální reakci. Znalci dále dospěli k závěru, že poškozený byl přejet kolem vozidla, jednalo se o pozvolné najetí od rozkroku směrem nahoru, takže řidič nemusel zaznamenat výrazný náraz do kola ani nárazy končetin do spodní části vozidla. Dle znalců biologické stopy zanechané na spodní části vozidla obžalovaného pocházejí od krvácejících ran mimo oděvní svršky; v místech, kde byl poškozený přejet kolem, bylo tělo kryto oděvními svršky a otevřené rány se v podstatě nevyskytují.

Všechny výše označené a citované důkazy byly soudem hodnoceny jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a na základě tohoto zhodnocení soud dospěl k následujícím závěrům. Z protokolu o ohledání místa činu (vozidla obžalovaného) a z kriminalistického odborného vyjádření z oboru genetika vyplývá, že obžalovaný svým vozidlem přejel poškozeného. Dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, poškozený před dopravní nehodou ležel na vozovce podélně v poloze na zádech, byl přejet pouze jediným vozidlem a při tomto přejetí došlo ke způsobení zranění, jimž v poškozený v podstatě okamžitě podlehl. Lze tudíž s jistotou uzavřít, že jediným vozidlem, které poškozeného přejelo, v důsledku čehož došlo k úmrtí poškozeného, bylo právě vozidlo řízení obžalovaným. Obžalovaný tvrdí, že poškozeného ležícího ve vozovce neviděl, toto jeho tvrzení však nelze považovat za obhajobu, která by jej zprostita viny. Svědek ██████████ totiž uvedl, že poškozeného ve vozovce viděl, byť jej v první chvíli nepovažoval za ležícího člověka, při jím popisovaném způsobu jízdy, který odpovídal dopravním omezením vyplývajícím z dopravního značení, byl schopen včas reagovat a ležícímu poškozenému se vyhnout. Z protokolu o dopravní nehodě vyplývá, že tělo poškozeného bylo vozidlem obžalovaného vlečeno jen několik metrů, tudíž jeho poloha se významným způsobem nezměnila. Je proto možno říci, že obžalovaný měl stejné rozhledové podmínky jako nyní jmenovaný svědek. Pokud tedy z výpovědi obžalovaného vyplývá, že poškozeného před nehodou vůbec neviděl, i když tuto možnost, jak vyplývá z nyní řečeného, objektivně měl, je na místě závěr, že obžalovaný porušil ustanovení § 5 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., neboť nedostatečně sledoval situaci v provozu na pozemní komunikaci. Porušení této povinnosti je nutno považovat za porušení důležité povinnosti uložené řidičům podle zákona, neboť má za

dané situace zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život nebo zdraví, jejím porušením tedy může snadno dojít k takovému následku. K tomu nutno poznamenat, že sám obžalovaný ve své výpovědi uvádí, že v daném místě se dle jeho zkušeností často pohybují v noci chodci a že zde probíhá stavba dálnice, což jsou všechno okolnosti, které jej měly vést ke zvýšené opatrnosti. Protože mezi porušením výše uvedené zákonné povinnosti a následkem dopravní nehody, jímž je úmrtí poškozeného, lze shledat příčinnou souvislost, je namístě jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobil smrt a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

Naopak dle názoru soudu nelze obžalovanému klást za vinu spáchání žalovaného přečinu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku. Tento skutek (je nutno jej považovat za samostatný, ačkoliv v podané obžalobě takto popsán není) se nepochybně stal, neboť obžalovaný svým vozidlem skutečně poškozeného přejel, způsobil mu smrtelná zranění a z místa nehody bez zastavení odjel, aniž by mu pomoc poskytl, nelze ovšem považovat za prokázané, že by tento skutek byl trestným činem. Jde totiž o trestný čin úmyslný, úmysl se tedy musí vztahovat na všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tedy i na to, že někdo utrpěl újmu na zdraví při dopravní nehodě. Žádným z důkazů nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že nevěděl o tom, že přejel ležícího člověka. Je to právě specifický průběh dopravní nehody, který vede soud k závěru, že obžalovaný skutečně mohl mít dojem, že se o dopravní nehodu nejedná. Srážku s chodcem, který leží na podélně na silnici v nočních hodinách v místě bez jakéhokoli osvětlení a mimo obec, lze považovat za netypickou dopravní nehodu, u níž řidič motorového vozidla ani nemusí mít povědomí o tom, že se účastníkem takového nehody stal. Na rozdíl od případného sražení jdoucího či stojícího chodce řidič motorového vozidla skutečně nemusí vnímat náraz do již ležícího chodce jako střet s člověkem, tedy jako dopravní nehodu, naopak jej může registrovat jako pouhé přejetí terénní nerovnosti či překážky menších rozměrů spadlé na vozovku. Tomu ostatně přisvědčili i soudem slyšení znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Těmto do jisté míry spekulativním závěrům ovšem dodává na váze chování obžalovaného po dopravní nehodě, resp. druhého dne po nehodě, kdy se dozvěděl o úmrtí poškozeného na vozovce v místech, kde náraz do svého vozidla zaregistroval. Z obsahu spisu vyplývá, že se obžalovaný sám přihlásil policejním orgánům, aniž se předtím dopustil jakéhokoli jednání, jež by směřovalo k odstranění stop nehody zanechaných na jeho vozidle. Všechny tyto skutečnosti svědčí proti tomu, že by obžalovaný v místě a v okamžiku dopravní nehody věděl, že se stal jejím účastníkem. Nelze mu proto ve vztahu k žalovanému skutku právně kvalifikovanému jako přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 tr. zákoníku přičítat úmyslné zavinění, které je znakem jeho skutkové podstaty. Z tohoto důvodu tedy soud uzavřel, že žalovaný skutek není trestným činem a proto v této části obžaloby obžalovaného zprostil podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Obžalovanému byl trest ukládán podle zásad uvedených v § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Významnou polehčující okolností pro obžalovaného je jeho dosavadní bezúhonnost, dosud nebyl soudně trestán. Obžalovaný rovněž vyjádřil nad událostí lítost, o jejíž upřímnosti není třeba pochybovat. Obžalovaný je pozitivně hodnocen i v zaměstnání, je tudíž možno říci, že se jedná o osobu bezproblémovou, vedoucí řádný život. Všechny tyto okolnosti odůvodňují ukládání trestu, u něhož bude položen důraz na výchovné působení, nikoli na represii, jíž by představoval nepodmíněný trest odnětí svobody. Současně je nutno zdůraznit, že se obžalovaný dopustil nedbalostního trestného činu, u něhož lze bez pochyb shledávat spoluzavinění ze strany poškozeného. Již bylo zmíněno, že poškozený, který byl silně ovlivněn alkoholem, ležel v nočních hodinách na neosvětleném místě mimo obec v podstatě

uprostřed vozovky, a to v takové poloze, která účastníkům silničního provozu, především tedy řidičům motorových vozidel, značně ztěžovala možnost jej zahlédnout, natož identifikovat jako ležící osobu a odpovídajícím způsobem zareagovat. Významně tedy přispěl k navození stavu, při němž bylo značně ohroženo jeho zdraví a život, což spolu s porušením pravidel silničního provozu ze strany obžalovaného vedlo ke způsobení v dané situaci nejzávažnějšího následku, jímž bylo jeho úmrtí. Toto zjištění má také významný polehčující vliv při stanovení druhu a výměry trestu. V trestní sazbe+ dané v § 143 odst. 2 tr. zákoníku rozpětím od 1 roku do 6 let byl proto obžalovanému uložen trest odnětí svobody v její jedné pětině, tedy v délce 2 let. Délka zkušební doby byla obžalovanému vyměřena nad polovinou zákonného rozpětí a činí konkrétně 3 roky a 6 měsíců. Při stanovení výměry zkušební doby soud přihlédl k závažnosti následku činu a také ke zjištění, že obžalovaný byl v nedávné době opakovaně postihován pro přestupky v dopravě. Obdobná kritéria byla také užitá při stanovení délky trestu zákazu činnosti, který je současně ukládán, neboť se obžalovaný trestného činu dopustil při řízení motorového vozidla. Krom toho byla reflektována i skutečnost, že se obžalovaný dopustil porušení jedné ze základních povinností řidiče, proto soud považuje za přiměřenou tříletou délku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel.

Otec poškozeného, ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ v rámci trestního řízení uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 1.000.000,- Kč. V ustanovení § 444 odst. 3 písm. c) občanského zákoníku (dále jen „OZ“) je stanovena pevná částka jednorázového odškodnění pozůstalých za škodu způsobenou usmrcením, konkrétně v případě každého rodiče částkou 240.000 Kč. Dle rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, ze dne 15.11.2005 sp.zn. 14 To 290/2005 (viz. R 12/2007) jsou jednorázová odškodnění poškozeného (pozůstalého) v případě usmrcení některé z osob uvedených v § 444 odst. 3 písm. a) až f) OZ sice v citovaném ustanovení vymezena prvními částkami, avšak není vyloučeno jejich snížení podle příslušných ustanovení OZ, a to především z důvodu případného spoluzavinění poškozeného (§ 441 OZ), resp. z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ OZ). Z tohoto obecně uznávaného právního názoru je nutno v daném případě rovněž vycházet při stanovení výše odškodnění, jež je možno přiznat poškozenému. Již výše v odůvodnění výroku o trestu je vyloženo, proč soud spatřuje značnou míru spoluzavinění na straně poškozeného ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■. Tento nejen že ulehл doprostřed vozovky, ale učinil tak v době a v místě, které pravděpodobnost vzniku dopravní nehody značným způsobem zvyšovaly. Po zevrubném vyhodnocení všech okolností, které již výše byly zmíněny, soud stanovil spoluzavinění poškozeného podílem 50%, v důsledku toho snížil nárok poškozeného pozůstalého ze zákonem stanovené částky 240.000 Kč na polovinu, na částku 120.000 Kč. Soud proto obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázal k úhradě právě této částky, přičemž poškozeného ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze **do osmi dnů** od doručení jeho opisu podat odvolání ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

V Táboře dne 2.2.2012

Mgr. Zdeněk Pořízek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Pavla Fišerová